

Abaixeu les armes!

Bertha von Suttner

Quan tenia disset anys era una criatura ben esperpèntica. Si no s'haguessin conservat les pàgines dels meus diaris, avui no ho podria pas saber. Però en aquelles pàgines hi perduren els entusiasmes que fa temps que s'extingiren, els pensaments que ja no vaig pensar mai més, els sentiments que ja no vaig sentir mai més, de manera que ara puc jutjar com en poden ser d'exaltades les idees que amaga un cap estúpid i agraciat. Fins i tot aquesta bellesa, de la qual el mirall ja no me'n pot dir gaire cosa, me la preserven antics retrats. Puc imaginar-me quina criatura més envejada que devia ser la jove comtessa Martha Althaus, d'un atractiu tan ponderat, i envoltada de tota mena de luxes. Aquells diaris estranys, enquadernats amb tapes vermelles, traspuen tanmateix més malenconia que no pas alegria per la vida. La pregunta és la següent: realment era prou insensata per a no reconèixer els avantatges de la meva posició, o simplement tan entusiasta de creure que sols els sentiments melancòlics són elevats i dignes de ser expressats en prosa poètica i escrits com a tals en libretes vermelles? El meu destí no semblava pas que em satisfés, veient el que hi ha escrit.

SUTTNER, Bertha von: *Abaixeu les armes!* Barcelona: Angle Editorial, Institut Català Internacional per la Pau, 2014

Traduït per Joan Ferrarons i Llagostera